

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 9334/2022
12.10.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Ристо Рикић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Рајко Попивода, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 155/22 од 30.03.2022. године, у седници од 12.10.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Апелационог суда у Новом Саду Гж 155/22 од 30.03.2022. године, тако што се **ОДБИЈА** као несонована жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Новом Саду П 27028/2021 од 29.10.2021. године, у ставовима првом и другом изреке.

Тужени се **ОБАВЕЗУЈЕ** да тужиљи накнади трошкове ревизијског поступка у износу од 36.000,00 динара у року од 15 дана од пријема пресуде.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 27028/2021 од 29.10.2021. године, ставом првим изреке утврђено је да је тужилца на основу стицања у брачној заједници стекла право сусвојине са 1/3 идеалног дела на непокретностима описаним овим делом изреке. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужилце да се утврди њено право својине преко досуђене 1/3 идеалног дела, до тражене 1/2 идеалног дела на описаним непокретностима. Ставом трећим изреке тужени је обавезан да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 421.000,00 динара и 249,52 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате, све са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 155/22 од 30.03.2022. године, усвојена је жалба туженог и преиначена првостепена пресуда у усвајајућем делу, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужилце да се утврди да је по основу стицања у брачној заједници стекла право сусвојине са 1/3 идеалног дела на непокретностима у ... описаним изреком. Првостепена пресуда је укинута у делу одлуке о трошковима првостепеног поступка.

Против другостепене пресуде, тужила је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени је доставио одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2. важећег Закона о парничном поступку - ЗПП и утврдио да је ревизија тужиле основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужени је као купац закључио купопродајни уговор дана 05.09.1980. године, чији је предмет била куповина некретнина у ..., стамбене зграде изграђене на земљишту у друштвеној својини у ЗКУЛ .. КО ..., кп .., површина стамбене зграде 80 м², уз припадајуће двориште и окућницу. Уговор је оверен код Општинског суда у Новом Саду, а у време његовог закључења између парничних странака још увек није постојала заједница живота. Парничне странке су склопиле брак 12.02.1983. године, након неколико месеци уселили су се у кућу туженог у ..., а са њима је живела и малолетна сестра туженог. У то време кућа је била стара, а у дворишту је постојао темељ на коме је планирана изградња нуспросторија. Парничне странке су у браку добиле двоје заједничке деце и нису били запослени. Утврђено је да је тужила обављала кућне послове и заједно са туженим одлазила у Немачку одакле су доносили робу коју су заједнички продавали и од тога остваривали приход. Приход је оствариван и од држања стоке и продаје млечних производа. У тим пословима је учествовао и тужени, а остваривао је приход и као музичар до 1993. године, када је купио камион и приходе остваривао превозом робе. У току 1989. – 1990. године, парничне странке су отпочеле градњу спорних непокретности тако што су прво сазидали нуспросторију, где су направљене соба и купатило, а утврђено је да су ове радове финансирали родитељи туженог. Током 1994. до 1997. године, извођени су преостали радови на непокретности, а утврђено је да радове финансирала мајка туженог, док су родитељи тужиле помагали доносећи грађевински материјал и учествујући у радовима. Заједница живота парничних странака престала је 2014. године. Спорне непокретности у ... чини земљиште под зградом – објектом површине 58 м² – породична стамбена зграда број 1, земљиште под зградом – објектом површине 75 м² – породична стамбена зграда број 2, земљиште под зградом – објектом површине 67 м², помоћна зграда број 3 – земљиште уз зграду површине 2 ара 27 м², све на кп бр ..у листу непокретности .. КО ... .

Код овако утврђеног чињеничног стања, побијаном другостепеном пресудом преиначена је првостепена пресуда и одбијен као неоснован тужбени захтев тужиле да се утврди да је по основу стицања у браку стекла право својине са 1/3 идеалног дела на наведеним непокретностима. По оцени другостепеног суда, парничне странке нису стекле спорне непокретности током брака као своју заједничку имовину, будући да је тужени у брачну заједницу унео раније купљену кућу као поклон родитеља, која чини његову посебну имовину, а током брака реконструкција и доградња постојеће куће и изградња нуспросторија није резултат заједничког рада и стицања парничних странака, већ су наведени радови извршени искључиво од средстава која су обезбеђивали родитељи туженог. Парничне странке нису током брачне заједнице створили вишак

средстава којима би допринели изградњи, већ се њихов допринос огледа само у очувању имовине, што се не може сматрати значајним увећањем имовине у смислу члана 170. став 2. Породичног закона, а на тужили је био терет доказивања да је наведеним улагањима дошло до знатног увећања вредности посебне имовине туженог, што тужила није доказала.

С обзиром на наведено, основано се ревизијом указује да је у побијаној другостепеној пресуди погрешно примењено материјално право када је тужбени захтев одбијен као неоснован.

Чланом 170. став 1. Породичног закона прописано је да ако је током трајања заједничког живота у браку дошло до незнатног увећања вредности посебне имовине једног супружника, други супружник има право на потраживање у новцу сразмерно свом доприносу. Према ставу 2. истог члана, ако је током трајања заједничког живота у браку дошло до знатног увећања вредности посебне имовине једног супружника, други супружник има право на удео у тој имовини сразмерно свом доприносу.

Из утврђеног чињеничног стања произилази да је тужила током трајања брака са туженим у периоду од око 30 година доприносила заједничком стицању имовине обављајући све кућне послове, чувајући двоје деце и тако што је туженом помагала у обављању послова везаних за набавку и продају робе и производа од гајења стоке. Тужени је у брак унео своју посебну имовину, кућу у ... коју је добио на поклон од родитеља, али радило се о старој приземној кући. Утврђено је да су током трајања брака изведени бројни грађевински радови, тако што је дограђено приземље и цео спрат, као и нуспросторија која има три собе и купатило, па је правилан закључак првостепеног суда да се ради о доградњи која је значајно повећала вредност непокретности туженог, а у повећању вредности непокретности тужила је доприносила како својим радом и бригом око домаћинства и деце, тако и што је њен отац помагао превозећи грађевински материјал и учествујући у радовима. Тачно је да су радове углавном финансирали родитељи туженог који су радили у Немачкој, али уложена средства нису дата само туженом већ целој његовој породици. Зато се не може прихватити закључак другостепеног суда да тужила није доказала да је наведеним улагањем дошло до знатног увећања вредности посебне имовине туженог, и њен допринос у стицању спорне имовине. С обзиром на наведено, побијана другостепена пресуда је преиначена и потврђена првостепена пресуда којом је утврђено да је тужила стекла право сусвојине са 1/3 идеалног дела на спорним непокретностима.

Тужила је успела у поступку по ревизији, па јој на основу чл. 153., 154. и 165. ЗПП припадају опредељени трошкови ревизијског поступка и то 36.000,00 динара за састав ревизије, према важећој Адвокатској тарифи. Тужили нису досуђени трошкови судских такси, с обзиром да нису опредељени у смислу члана 163. став 2. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, у смислу члана 416. став 1. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић